

Nyílt túra a Velencei hegységben: Pákozdi-Inkókövek-Sukoró

2017.05.06.

Túránkat Strenner János túravezetőnk emlékének ajánlottuk.

7 fős csapatunkkal menetrend szerinti autóbuszjárárral indultunk Székesfehérvári átszállással Pákozdig. A csatlakozásra várva felfedeztük Székesfehérvár gyönyörű belvárosát, a számtalan látnivalót. Megnéztük az országalmát, a középkori romkertet, ahol legtöbb királyunkat eltemették, és itt koronázták meg valamennyi királyunkat. Ezen a helyen őrizték az ország legfontosabb iratait is. Pákozdra érve, a 48-as emlékműnél szálltunk le, ahol a túravezetőnk elmondta a hely történelmi múltját. Innen indultunk a hegyre. Rövidesen elértük az inkóköveket ami azon túl, hogy csodálatos látványt nyújt, kalandvágyunkat is felébresztette. Megrohamoztuk a hatalmas csodát, és ki-ki bátorsága szerint megmászta, tolt, húzta, körbejárta. Jó sok energiát tettünk ebbe a kalandba, pedig még ezután igen csak nagy emelkedők, és lejtők vártak ránk. Láttunk szép zöld gyíkokat, szürke siklót, és három őzikével is találkoztunk. A hatalmas kövek mellett egy lombtalan száraz fa nyújtogatta felénk csonka ágait, amit kineveztünk túrazsák fának, és szépen ki is díszítettük zsákjainkkal. A táj csodaszép volt, igazi tavaszi varázs. Kissé elfáradva, de élményekkel telve érkeztünk Sukoróra. A helyi presszóban elfogyasztottuk jól megérdemelt zsíros kenyერünket, kávéinkat, üdítőinket, amíg a buszra vártunk. Kis késéssel, de megérkezett buszunk, aminek következtében sajna a csatlakozást lekéstük, így alkalmunk nyílt még egyszer, most már az esti, nyüzsgő Székesfehérvárt megnézni. Igaz már sötétben értünk Győrbe, de rengeteg élménnyel, és némi izomlással gazdagodva hazaértünk.

Apagyi Márta

